

**Сливенско слѣдъ боя при Ангора, прѣзъ врѣме турското
междусъбарствието и Владиславовия походъ до падането
на Цариградъ.**

Подробности по маршрутите на турците срѣщу Влахия прѣзъ 1394 г. и срѣщу кръстоносците при Никополъ прѣзъ 1396 г., ний нѣмаме. Тѣ биха ни дали добри данни за номенклатурата на югоизточна България, защото и двата сѫ имали за изходна точка Одринъ и сѫ я прорѣзвали въ двѣ посоки: източно и западно. Тия данни сѫ важни за туй, че ще ни покажатъ вече нови заселища, прошарени съ турски колонисти и нови или прѣиначени номенклатурни назования. Боятъ при Ангора (1402 г.), дѣто непобѣдимиятъ до тогасъ Баязидъ пада плѣненъ въ рѣцѣ на едно още по-голѣмо тюркско страшилище Тимуръ-ханъ или Тамерланъ, е важенъ не само защото въ него сѫ участвували и християни, като турски васали и войници, но защото слѣдъ тая дата, ако балканските народи, включая и жалките отломъци на Византия, разполагаха съ що-годѣ удовлетворителенъ багажъ отъ политическа сила и съзнание, можеха да

Чирпанско ще е било подведено подъ войнишкия институтъ; за това говори близкото до града село Войникъ-махале. Старата римско-византийска станция ще е била не на мястото на днешния Чирпанъ, а близо до него; слѣди отъ нея ще се намѣрятъ въ името на близкото тамъ село Кара-Ачъ, съкратено отъ Кара-Агачъ. Имена на заселища съ — агачъ, сочатъ на стари римски пътни станции, наследени отъ византийци и българи. Агачъ въ тая смисъль не е просто дърво, като растение, а пътенъ дървенъ стълбъ, който за отлика отъ другите, вѣроятно по външни знаци, се е наричалъ на разни места разно. Ср. Бозъ-Агачъ до Н.-Загора, Къзълъ-Агачъ, на пътя отъ Ямболъ (Кабиле) за Одринъ, Девелетли-Агачъ на пътя отъ Девелтусъ за Одринъ и Ц-дъ (днесъ подъ селата Горня и Долня Канара, подъ българската граница) и т. н. При тия станции сѫ се размѣняли и пощенските коне; за такива станции се пѣе въ македонския епосъ (подробности въ опита ми за разглеждане старобългарските институти отъ правна гледна точка). До колко Чирпанско е било гъсто населено съ турци, а български тамъ елементъ е билъ прѣселенъ до Ц-дъ, Силиврия, Чорлу и М. Азия, говори факта, че отъ 62 села тукъ, имената на 60 сѫ турски. Турско е името и на самия Чирпанъ, отъ Чарпа-ханъ, заселено около ханъ, покритъ съ прѣчки (чарпѣ) Ионкинъ-Владикинъ, който мисли, че славянитѣ сѫ траки или обратното, изкарва думата Черпанъ отъ тракийския глаголъ черпя!